

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ד"ר נערה וכו'
אסיפא דמתני' סמך.
נדה מד ע"צ תוס' ד"ה
שליש יום:

מוסף רע"י

[illegible]

אלו נערות פרק שלישי כתובות

אלו נערות. דוקא נערה משהצילה שתי שערות עד שמצגור והם ששה חדשים שצין נערות לנצרות אבל קטנה וזוגרת אין להם קנס: **יש להן קנס.** אם אנסה אדם נותן לאציה חמשים כסף כדכתיב ונתן האיש השוכב וגו' (דברים כג): **הבא על הממורה.**

בגמרא פריך חזל כשירות לא ומשני
בפסולות אינטריכא ליה לאשמועינן
אין ענינה. חזל בגזעונים והיא אסורה
לקהל דדור גור עליהם כדלמרחי
צינחות (ד' ע"ח). ועל שם וימנע יהושע
חוטבי עצים ושאזי מים וגו' (יהושע ט)
קסבר גירי **רופים**. קסבר גירי
לאחיותיו הן וישן כללו לא מתחנן בם
(דברים ו') **ועל השצויה**. ישראלית
שנפדית פחותה מזה שלש שנים
בדחוקת בתולה היא שאפי' נבעלה
בשצויה בתולה חורים: **ועל אשה**
לאחיו. שנתקדשה לו לאחיו וגירשה
שאין בה מיתה אלא כרת: **ועל אשה**
לאחיו. שנתקדשה לו וגירשה: **אע"פ**
ששן בכרת הרי אין בהם מיתא **צ"ד**.
וכרת לא פטר ליה מן ההתלומין.
גב' ר"מ יוא. כדמיתא ברייתא
לקמיה: **יש לה מדר**. יש לאביה
בה וזכיה למכרה לשפחות: **ואין לה**
קנס. שהבא עליה אינו חייב קנס:
ואין לה מדר. כדמיתא (ערסין דף כט):
ויכול ימורר אדם את בנו כשהוא
עגורה אמרת ק"ו מכורה כבר יואלא
בעבשו שצוה מכורה אינו דין שלא
תמכר: **אמה ג' שנים ויום אחד**. שהיא
לדאיה: **מדר לא**. כדמיתא:

၇၈

[illegible]

כפ.

אמר נעדרת. **הבא** על הנתינה. פי' כקונטרס דדוד גזר עליהם
שלא לנא בקהל והיינו משום עצדות כדאמרין בהעל
(בימות עז: וס) ואין נראה לר"ת דהא משמע בגמרא (ע"ב) דנתינה
היא לאורייתא דקאמר ממזרת ונתינה איכא בינייהו למ"ד ראייה

לקיימה כו' משמע להוסיף להוריות
דהא בקראי פליגי וצריכי יש מותרות
(שם דף פה: ושם) אמרינן ממזרת
ומתניתא איכא דבייבסו (שם) להוריות
הא נמי להוריותא ועוד דתנן (מכות
דף יג:) אלו הן הלוקין ממזרת ונתינה
לישראל משמע דלקי עלה מדאורייתא
דמיא דכל הך דחשיב הכס ומיחו
איכא למימר דבכל הנהו נקט נתינה
אגב ממזרת וכן כריך לומר ע"כ
לרבא למאי דס"ר בהערל (ביבמות דף
עו: ושם) דבגירותא לית להו איסור
חמטת ומ"מ אין נראה לר"ם פירוש
דהא מסיק רבא בהערל (ג"י סם)
דבגירותא לית להו איסור חמטת וכל
היכא דחשיב נתינה כדאי ממזרת
איידי בגירות כמו הכא דבגירותא
לית לה קנס דלאמרינן לעיל דפ"ק
(דף יא: ושם) יתיבין לה קנס ואזלי
ואכלה נכדיותא וכן בקדושין דפרק
האומר (דף סו:) תנן כל מקום שיש
קדושין ויש עזירה כגון ממזרת
ונתינה כו' ועוד לפירוש הקונטרס
כיון דעצדות ממש גזר עלייהו שמתוך
כך נאסרו לבוא בקהל משום קנס
יהיה קנס א"כ אמאי יש לה לא
הא תדאידא במתניתין דשפחה
אין לה קנס ואי משום דנתינה

קנס ועוד דמתן צפרק עשרה יוחסין (שם דף עט.) דחורורי ונתיב
 דף קמא.) לישא שפחה אינו יכול ומיבו הא י"ל דלאו ממש גזר
 אורייתא משום לה תתחתן דמסקין צרצא בהערל (ביצמות דף עו. וסו)
 ויקימי מלאו דלא תתחתן אלמא כדי שלא יטעמו בישראל דהא גזר
 (תס"י) כל מי שיש צו שלשה סימנים הללו יעשו לידבק בהן לא לישא
 וליהסר נתינים א"ר אס חלקנו נמי חלק מוצח מי יתיר לא שהיו
 למעמדנות להיות בני חורין ואמר להו רבי דאין יכולין להפסיק חלק
 ונא דורך כל כך ומיבו בירושלמי משמע כפי' הקונט' צפ' עשרה יוחסין
 חסרה דל"ת משום פסול עבדות אלמא מעתה הוצא על הנתינים לא יהיה
 השעבוד וידה הכל גזירה אחת היא כדמוכח בהערל (שם דף עט.) ומיבו
 הצבירות לית להו איסור חתנות ועוד י"ל דריחטא היינו שלא יטעמו
 נפשיה דקדושי דכתיב דם תחתן צ' אומר ר"ת דלשפיה דקרא
 דרישא דקרא מוקמינן ליה לפסול קרובים לעדות צפרק החובל
 בן בנותרס דקסבר כותים גירי אריות הן וישנן בלאו דלא תתחתן
 נכרותן אית להו איסור חתנות ומה שפ' דקסבר כותים גירי אריות
 צבים אין לה קנס כדפרך צפ"ק (לעיל יא.) יהצין לה קנס ואזלה ואכלה
 הן ואע"ג דכולה מוקמינן לא אחסא כר"מ דהא צרצא אמר צבגמה
 בשור חנינ' ד' (ה' צ"ק דף נח: וסו) מסקין דשור יטעמו נגזר גזר
 הדין שייך דגירי אמת הם ופרין ממונ' דהכא דכותים יש לה
 מוקמינן דהכא סברה דגירי אמת הן וז"ל אס כן מצי קמ"ל פשיטא
 שלא יטעמו בהן) וא"ת למ"ד צפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עו.)
 לה אייתי ראייה דלאו שפחה את ושקילי לשמואל דאמר (צ"ק דף מו:)
 יבוע וכל קבוע כמותה על מחלה דמי ויש לומר דכל אחת מוקמינן
 חזקתה לענין קנס מוקמינן להו שלא יהא חוטא נשכר' ואס תאמר
 פסול הכונה לה קמריי רחא דלא תני מצרי משום שיש להם
 שניטות ונצלה שלא דכר' ואע"ג דלמרי' צפ' עשרה יוחסין (קדושין
 דף עט.) קדושין נצחית נחמיר ברושמו לימני ועוד הוה מצי למיתני בימה
 נגא ושייר ואע"ג דצפ"ק דקדושין (דף מו:) דיין תנא מצי אלו ואת
 דק הכי כדאשכחן צפרק המוצח מקדש (וצבים דף עז.) דקמני ואלו
 הכא לא חשיב אלמא פסולי קהל: **והבא** על הצבירות. חילוקי שניות
 תלמודייהו משום דבעי למיתני סיפא אפי' שהם בסכרת כו' אבל בלאו
 פ"ר"ח דפרין בירושלמי אשת אחיו ולא בימה היא לו חקוקה לו ומה
 הא צפ"ק (דף עט.) דהא הדין דהוה מצי לאוקמה כהא גיטתה וקסא ל"י צ"ר
 דף עז.) וקאי דהייב מצי לאוקומי הכי כהא גיטתה ונתגרסה
 מוקמינן בגמרא (לקמן ה.) וצריש נערה משום דמדעתה עבדה וכ"ת
 ט' תיקשי ליה סיפא דקמני (שם לו:) הוצא על צמו פטור משום דקס'
 דמחלה וממה נפשך תקשי סיפא ומיבו בירושלמי מוקי לה כשצא
 בירושלמי דמפתה אינו פטור אלמא מנושת ופסם אבל קנס אינה
 מוקי הא דאלו הן הלוקין לקמן בגמ' (דף נב.) ביטומה ומפומה שאין
 וקאי אלמא גוברת דהא משמע' בס"פ ארבע מיתות (פסאדין דף סו:)
 הוה מצי אלמא על נערה בחולה כו' הוה מוקמינן לה אפילו כרצון
 מנתנינן סמיך דמתן (לקמן דף מ:) כל מקום שיש מברא כו' קנס:
 נערה

נערה

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"א מהל' נערה
הלכה י סמוג עשין נד
טוש"ע אה"ע סי' קעז סע'
א:

ב ב מיי' פ"ד מהל'
עצדים הלכה א סמוג
עשיו פה:

ג' ג מ"י פ"א מהלכות
נערה הלכה ח סמג
עשין נד עוש"ע אה"ע סי'
קעו סעיף א בהג"ה:

תוספות רי"ד

[illegible]

ד' (א) דברי רבינו אינו מוכן להך
אם סבירא אחרין בנדה (מ"ה)
קטנה פחותה מבית שלש
בדמיונה חורין אבל ממנו הא
ל' דאין קנס בקטנה כלל רק
בנזנערה ו"ע. (ב) לפנינו בגמ'
הגירסא בדברי ר"מ מבית יוס
וגירסת רבינו ז"ע.